

Hendrik Carette

Weet dat ik niets mis...

VANUIT EEN STERRENSCHIP

Die gele ringen en manen
omheen de planeet Saturnus
werden na de kosmische bom
(de oerknal)
aangezogen en afgestoten
door de orbitale resonantie.

Heel het heelal heeft helium
en wordt bewogen door de muziek
van de beweging
(de muziek der sferen)
in een chaotische constellatie
van een onvoorstelbare ordening.

We zien wemeligen en wervelingen
witte ijsgeisers en ijsfonteinen,
blauw lichtende gassen, grijsgroene
kraters en zwarte gaten en vallen op
staartsterslierten van lichtjaren ver
die al lang verstard zijn tot een ster.

EEN HANDBOEK

Volgens Jan Siebelink* onaneerde Proust
al op jonge leeftijd.
Het is toch een hele troost dat wij,
zijn zeer snobistische,
burgerlijk decadente en vermoeide lezers,
dit nu alsnog voor eens en altijd weten.

En zonder enige ironie gewaagt onze Jan,
als prachtige protestant
en waarachtige mannenbroeder,
dan ook ongewild geestig
van een *handboek voor het dagelijkse leven*.

* in zijn boek *Conversaties*, 'De tafel van Proust',
Amsterdam, 2011

DE ANDER

Nadat ik las in Emmanuel Levinas
(de exegeet die alles weet
en alles uit de Bijbel en de Talmoed haalt)
was ik even in de Palmstad
en ontwaarde de Ander
met dat gelaten gelaat.

Doch de Ander zag mij niet staan
noch aan deze, noch aan gene zijde
en ik vond vertroosting
in het Boek der Richteren
bij Debora en die engel die mij zeide :
De Eeuwige zij met je, dappere held!

DE HIATEN IN DE HERFST VAN MIJN LEVEN

voor Luc R.C. Deleu

Ik mis dat tweede verbrande deel
van Gogols *Dode Zielen*
en Lord Byrons verscheurde gedenkschriften.
Ik mis de verwoeste boeken van de Bogomilen
en de revolutionaire geestdrift.
Ik mis de Rijnlandse mystiek en ik mis de mythe
die onder de mist en de nevelen hangt.
Ik mis Mishima, Michaux en Hendrik Marsman
en dat andere onvindbare boek van Aristoteles.
En weet dat ik niets mis wat niet des geestes is.